

Utdrag från en intervju med Möllebyggare Ivar Jönsson, född i Görslöv

Han berättade att ångröskan kom till Görslöv 1894, då han var 4 år gammal.

Ivar Jönsson lärde till möllebyggare hos Nils Peter Jönsson i Klappe.

Han har varit med och reparerat de flesta möllorna i Kullabygden, bl.a. Farhults mölla. Det var vid en storm som Möllans vingar "skenade" och gick i s.k. bakvind. Både axel och vingar föll ner till marken och måste repareras och sättas tillbaka på plats.

Han berättade också följande.

Materialet till vingarna skall vara furu. Man fick dessa träd levererade från Vittsjö, Anglarp och Markaryd. Vingarna är alltså det svagaste på en mölla och höll i ca 10 år.

Vingarna höggs upp för hand det skulle var 36 – 40 alnar långa. Häckskevor skulle skeva framåt där nere och bakåt där uppe. 2 man kunde hugga en vinge på 4 dagar, utom häckskevor..

Vingarna bilades med yxa och 2 man använde en s.k. "oxhyvel" för finsjustering.

De skulle läggas ihop och böjas ca 24-30 tum och laskarna höggs. Det var noga att få häckskevor på rätta platser, så att man fick rätt skevning för att de skulle dra så bra som möjligt.

Seglen till vingarna syddes av möllarens fru.

Enl. Ivar Jönsson var Farhults mölla den bästa och vackrast belägna möllan i Kullabygden, och bra för vindkraften.

De västliga vindarna var de bästa för möllan.

Vidare var Farhults mölla ett bra landmärke för fiskarna på havet.

Axeln skall tillverkas i ek. förr fick man ekträ ifrån Kulla Gunnarstorp och till och med fick man ett stort träd från Görslöv.

Denna del av möllan var det svåraste arbetet. Ekträ höggs upp i 1x1 aln i fyrkant och hyvlades med "oxhyvel". Hålen för vingarna höggs för hand. Man hissade upp axeln med två taljor. Man använde en av vingarna som kran.